

РОЛЬ ЦИФРОВИХ ПЛАТФОРМ У ВЗАЄМОДІЇ БІЗНЕСУ ТА ОСВІТИ ЯК РУШІЇВ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

У статті досліджено роль цифрових платформ у взаємодії бізнесу та освіти як рушіїв інноваційного розвитку регіону. Доведено, що цифрова трансформація змінює підходи до регіонального розвитку, формуючи нові механізми циркуляції знань і створюючи умови для подолання просторових обмежень. Проаналізовано сучасні тенденції використання цифрових платформ як ключового інструменту інтеграції бізнесу та освітнього сектору, що набуває особливої значущості для України в умовах повоєнного відновлення та технологічної адаптації. Визначено, що актуальність дослідження зумовлена потребою у науковому обґрунтуванні моделей цифрової координації, здатних забезпечити збалансований регіональний розвиток.

Здійснено теоретичне обґрунтування та розробка моделі впливу цифрових платформ на регіонально скоординований розвиток через інституційні механізми взаємодії бізнесу й освіти. Уточнено зміст поняття цифрової платформи як інституційної системи координації інтересів, що забезпечує трансфер знань та інновацій.

Систематизовано основні типи платформних рішень, які сприяють розвитку людського капіталу та підвищенню адаптивності регіональних економік. Продемонстровано, що через ригідність традиційного академічного сектору в Україні сформувалася «паралельна освітня система» (EdTech-ініціативи, Diiia.Education), яка оперативніше реагує на потреби ринку праці. Водночас аналіз виявив фрагментарність українського цифрового освітнього ландшафту та відсутність інституційних механізмів визнання мікрокваліфікацій відповідно до стандартів European Qualifications Framework. Доведено, що цифрові інструменти трансформують освітнє середовище у гнучку інфраструктуру, здатну нівелювати географічні бар'єри.

Систематизовано ключові обмеження цифрової трансформації, які стримують її потенціал як механізму регіональної конвергенції: поглиблення цифрової нерівності, нерівномірна здатність регіонів інтегрувати цифрові знання, інституційна фрагментованість, низька адаптивність периферійних економік та ризики платформної залежності.

Зроблено висновок, що цифрові платформи можуть виступати каталізатором регіональної синергії за умови цілеспрямованої політики розвитку цифрових екосистем, модернізації партнерств між бізнесом і освітою та активізації міжрегіональних потоків знань. Їх інтеграція у регіональні стратегії визначена як важливий чинник переходу до інноваційної моделі зростання та забезпечення глобальної конкурентоспроможності регіонів.

Ключові слова: цифрові платформи, регіонально скоординований розвиток, бізнес-освітнє партнерство, інноваційний розвиток регіону, людський капітал, ділова репутація бізнесу, європейська інтеграція, інноваційні екосистеми.